

PERI\FERAL:
DIPLOMA AVANÇAT D'ESTUDIS POST-URBANS
PRIMAVERA 2026

PERI\FERAL és un programa intensiu d’estudis post-urbans, dirigit a totes aquelles persones que desitgin aprofundir en el seu coneixement dels marges de la ciutat a través d’estratègies que connecten art, arquitectura i pensament especulatiu. Organitzat per la plataforma **einaidea** en col·laboració amb Eina, Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona, PERI\FERAL es desplega al llarg de set setmanes i conclou amb la obtenció d’un diploma de postgrau equivalent a 24 crèdits universitaris.

PERI\FERAL se centra en els escenaris post-urbans de la vida contemporània, i en particular en el potencial artístic i conceptual de les zones liminals de la ciutat, agafant l’extraradi de Barcelona com a cas d’estudi i camp de testeig. Com a vectors de l’urbanitat contemporània, els afores son entorns atravesats per la mobilitat i allò anormatiu. Poden definir-se com a ecosistemes informals on la pol·lució i l’autoconstrucció es solapen amb el paisatge infraestructural, la escassetat de la vivenda i els parracs de la natura preurbana. L’abandonament i la precarietat d’alguns enclavaments contrasta amb el redisseny aspiracional d’hàbitats a poca distància. La ciutat creix tentacularment, amb el seu centre lluny, i allò suburbà es refereix menys al seu límit que a la dimensió subconscient d’aquesta. Descampats, naus, magatzems, petites reserves naturals, brots residencials, monuments desconeguts, circumval·lacions, abocadors resilvestrats... Elements invariants d’un urbanisme accidental i residual. Retrat de la ciutat europea a través de les seves retaguàrdies.

La diversitat i ambigüitat dels espais perifèrics els fa peri-ferals (en anglès, “silvestre” es tradueix com a *feral* i “perifèric” com a *peripheral*). Així, allò peri-feral confereix una dimensió assilvestrada o assalvatjada als espais poc vigilats de l’extraradi. La seva ambigüitat, entre allò no construït i allò abandonat, propiciarà al nostre programa una sèrie d’exercicis d’estudi, de la mà d’arquitectes, pensadorxs, dissenyadorxs i ecòloguxs. La seqüència de tallers intensius seguirà l’estructura d’un postgrau trans-disciplinar o, millor, peri-disciplinar.

PERI\FERAL

PERI\FERAL plantejarà dinàmiques de recerca i interacció amb el paisatge limítrofe de la ciutat i els seus estrats, per tal d’obrir i redefinir la pràctica present i futura de cada participant. Com a programa d’einaidea que desafia els límits tant de l’àmbit acadèmic com de les disciplines creatives, PERI\FERAL articula una necessitat urgent de redistribució de sabers i agències i mobilitza blocs de possibilitats poètico-polítiques en un marc situat. Amb finalitats ramificades i vasculars, el programa PERI\FERAL de primavera 2026 ofereix un postgrau intensiu de **set setmanes** impartit per agents creativxs i investigadorxs de prestigi com **David Bestué, Manuel Cirauqui, Jordi Colomer, Patricia Dauder, forty five degrees, Lara García Díaz, María García Ruiz, Sunny Graves, Mathias Klenner, Caterina Miralles, Mireia Molina Costa, Joan Rieradevall i José Luis Uribe.**

FERAL

PERI\

FERAL

FORMAT I ESTRUCTURA

DIPLOMA

D' ESTUDIS

POSTURBANS

PERI\	De la mà de cada una de les pràctiques convidades, PERI\FERAL explorarà múltiples formats que s’assemblaran, superposaran i interpel·laran, al llarg de set setmanes repartides al llarg de tres mesos, des de mitjans de febrer a mitjans d’abril del 2026. Quatre blocs conceptuals o línies d’estudi defineixen l’orientació de PERI\FERAL: _Subestructura: entorn de les funcions primàries de la perifèria com a suport i com a maquinària dels centres urbans i àrees residencials; allò suburbà com a rerefons del món terciari i ecosistema gestionat per operaris i no poblat per ciutadans; _Auscultar els afores: bloc d’activitats que activen els elements típicament inerts, buits o erms, de la perifèria, particularment a les seves zones intersticials i ambigües, ja siguin boscos o els voltants de magatzems; _Contractes ferals: constant exercici de la diplomàcia entre espècies, a vegades a través de dispositius tectònics (caus, discs, barraques, ruscs) per tal d’obrir o curar canals de relació entre cossos diversos que transiten l’extraradi; _Ecologia impura: estudi de les formes de vida espúries que neixen i es consoliden en els biomes sovint malparats d’allò periurbà: descampats, abocadors legals o il·legals, rierols, boscos, polígons.	FERAL
DIPLOMA	D’ESTUDIS	POSTURBANS

PERI\	En aquest marc conceptual s’inscriuran tres formats: Tallers Intensius, Sessions Moleculars i Recaps. Cada un dels Tallers Intensius constarà de 2 a 6 jornades, organitzades d’una manera orgànica durant aquest període. Als Tallers se’ls uniran conferències, classes magistrals, pràctiques d’escolta o visionat d’una tarda, denominades Sessions Moleculars, amb estudis internacionals d’arquitectura i urbanisme situats en múltiples llocs del planeta. De manera regular tindran lloc, igualment, sessions de reflexió anomenades Recaps, impartides per l’equip coordinador d’einaidea. Aquests formats estableixen un ritme marcat per la variació, l’adaptació i la reflexió crítica. Durant les darreres tres setmanes del programa, cada participant haurà de dur a terme la formulació conceptual i/o prototipat d’un projecte experimental en un enclavament específic de la perifèria de Barcelona. Aquesta fase coincidirà amb els tallers de caire més teòric, per acompanyar el desenvolupament projectiu de cada estudiant. Els recursos d’Eina Centre Universitari de Disseny i Art, incloent sales d’estudi, tallers gràfics i de models, així com la biblioteca, estaran a disposició de lxs participants de PERI\FERAL durant tot el període d’inscripció.	FERAL
-------	--	-------

INFORMACIÓ PRÀCTICA

Calendari i ubicacions

Les dates en què es desenvoluparà el programa aniran del **23 de febrer** al **17 d'abril del 2026**. Tots els tallers intensius i seminaris tindran lloc de dilluns a divendres entre 15h i 20h.

La seu principal dels tallers serà **Eina Bosc** (Carrer del Bosc, 2, 08017 Barcelona), a prop del parc natural de Collserola a Barcelona. Molts dels tallers inclouran sortides i visites a llocs de la ciutat i la comarca.

Tarifes i inscripció:

La inscripció al programa de PERI\FERAL Primavera 2026 té un cost de **3.670 €**, amb reduccions disponibles per a alumni d'Eina Centre Universitari i d'anteriors programes d'einaidea.

El preu no inclou despeses com l'allotjament a Barcelona durant el programa o despeses addicionals, com ara llibres, materials i/o projectes de producció pròpia, encara que lxs organitzadorxs proporcionaran recursos per facilitar l'estada i el desenvolupament del treball de participants que s'hagin de desplaçar des de fora de Barcelona.

La Fundació Eina oferirà dues beques per participar en aquest programa gratuïtament, seguint un criteri combinat d'inclusivitat i excel·lència en la pràctica. Les candidatures a beca han de fer constar el seu interès en iniciar el procés d'inscripció i justificar en detall la seva elegibilitat.

[1]

[2]

Setmana 1	Setmana 2	Setmana 3	Setmana 4	Setmana 5	Setmana 6	Setmana 7
Intro	Taller intensiu	Taller intensiu	Recap	Taller intensiu	Sessions moleculars	Sessions moleculars
Sessions moleculars	Taller intensiu	Taller intensiu	Taller intensiu	Taller intensiu	Taller intensiu	Sessions moleculars
Sessions moleculars	Taller intensiu	Taller intensiu	Taller intensiu	Taller intensiu	Taller intensiu	Sessions moleculars
Taller intensiu	Sessions moleculars	Taller intensiu	Taller intensiu	Taller intensiu	Taller intensiu	Recap
Taller intensiu	Recap	Taller intensiu	Sessions moleculars	Recap	Sessions moleculars	Tancament

El període de sol·licituds per al programa PERI\FERAL Primavera 2026 obrirà el dia **1 de setembre del 2025** i tancarà el dia **15 de gener del 2026**.

Les persones interessades a participar en PERI\FERAL hauran de presentar la següent documentació fins al **15 de gener del 2026**, a les 23:59h:

- Un **portfoli** en PDF amb un màxim de 5 projectes en total, cada un d'ells amb aproximadament cinc imatges i una breu descripció de màxim 100 paraules per projecte, i en una extensió no superior a les 10 pàgines en total.
- Una **carta de motivació** justificant l'interès en el programa amb una breu reflexió sobre la pròpia pràctica.
- Un **CV** que resumeixi experiència laboral actual i passada, exposicions, presentacions, publicacions, així com el domini de llengües i competències addicionals.

Els dossiers de sol·licitud s'hauran d'enviar a **einaidea@eina.cat**, adjuntant la documentació a través d'enllaços a servidors externs com OneDrive, Google Drive, WeTransfer, Dropbox.

Els resultats de la valoració de les sol·licituds seran comunicats a lxs sevxs remitents en el termini d'un mes. El període de sol·licituds tancarà el 15 de gener de 2026.

En cas de sol·licitar una de les dues beques que oferirà la Fundació Eina, i amb la finalitat de conèixer en més detall la trajectòria i/o situació de lxs aspirants, el Consell Assessor pot sol·licitar una entrevista telemàtica amb previ avís.

El programa de **PERI\FERAL** 2026 consta d'un total de **145 hores lectives**, equivalents a **24 crèdits** universitaris. Lxs sevxs participants rebran un diploma d'Eina Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona, així com un certificat detallat per part de la Fundació Eina, en el qual s'inclourà un informe compulsat sobre les activitats desenvolupades, els tallers que s'han seguit i els seus agents responsables, així com les interaccions tutorials que han acompanyat la participació al programa.

EQUIP DOCENT, PROFESSORAT
I PONENTS

David Bestué és un artista interessat en les relacions entre art i arquitectura. Un dels seus focus d'interès és la relació entre l'escultura i el llenguatge, i recentment ha dut a terme una sèrie de projectes escultòrics centrats en una revisió crítica de determinats esdeveniments històrics i desenvolupaments estètics i formals que van caracteritzar les avantguardes del segle passat en els camps artístic, arquitectònic i literari. Aquest interès és visible en algunes de les seves recents exposicions, com ara Pajarazos (Museu Patio Herreriano, Valladolid, 2023); Ciutat de sorra (Fabra i Coats, Barcelona, 2023); Aflorar (Museu Jorge Oteiza, Pamplona, 2022); El sentit de l'escultura (Fundació Joan Miró, Barcelona, 2021); Pastoral (La Panera, Lleida, 2021) o ROSI AMOR (Museu Reina Sofia, Madrid, 2017). Recentment, ha publicat El Escorial. Imperio y estómago amb l'Editorial Caniche.

- [1]

Pastoral
Centre d'Art La Panera, 2021
- [2]

ROSI AMOR
Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, 2017
- [3]

Pajarazos and Cubo
Museo Patio Herreriano, 2023

Jordi Colomer: treballa en el camp de l’escultura i les instal·lacions, la fotografia i el videoart. Tota la seva activitat està tenyida d’un marcat sentit performatiu, posant a prova –a través d’accions– els usos habituals de l’arquitectura i l’espai urbà. Colomer s’interessa pels sistemes de representacions de la ciutat i la nostra capacitat de subvertir-los. Temes subjacents com el nomadisme, la perifèria, l’imaginari popular, les tradicions, l’humor, la comunitat, allò provisional, la ficció i la utopia sorgeixen d’aquesta investigació. Colomer va ser el representant del pavelló espanyol a la 57a Biennal de Venècia (2017) comissariada per Manuel Segade, amb el projecte Join Us!. Des del 2018, juntament amb Carolina Olivares, anima La Infinita, un laboratori autogestionat de creació i lloc de trobada entre les arts visuals i les arts vives, amb seu a l’Hospitalet de Llobregat (Barcelona). Des del 2021 co-comissaria, juntament amb einaidea, el cicle d’intervencions artístiques Emboscades. Del 1991 al 2016, Colomer va viure a cavall entre Barcelona i París. La seva obra s’ha exposat a nombrosos museus, centres d’art i biennals, com el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía i Matadero (Madrid); Jeu de Paume i Centre Georges Pompidou (París); Belvedere 21 (Viena); Bronx Museum of the Arts (Nova York); Art Alameda (Ciutat de Mèxic); 7 Mercosul Biennial (Porto Alegre, Brasil); 4 BienalSur (Bons Aires); MAAT (Lisboa); Bozar i Argos (Brussel·les); ZKU, Zentrum für Kunst und Urbanistik (Berlín); i Palazzina dei Giardini FMAV (Modena). Colomer ha participat en dues edicions de Manifesta, Biennal Nòmada Europea, a Manifesta 10 (St. Petersburg, Rússia, 2014) i Manifesta 12 (Palerm, Sicília, 2018). El 2024, el MACBA (Barcelona) li va dedicar una àmplia retrospectiva, comissariada per Martí Peran, presentant més de 50 treballs des de finals dels 80 fins a l’actualitat; l’exposició va obtenir el premi Ciutat de Barcelona d’Arts Visuals. Actualment, prepara un projecte per al Kunstfestivaldesarts 2026 a Brussel·les. Colomer va estudiar a l’Escola de disseny i art Eina, a la Facultat d’Història de l’Art de la Universitat Autònoma de Barcelona i a ETSAB.

- [1] *MEDINA PARKOUR*
2014
- [2] *New Palermo Felicissima*
Manifesta 12, 2018
- [3] *X-VILLE*
2015

Sunny Graves és el mitjà a través del qual el productor i artista sonor llatino-britànic Simon Williams canalitza la seva producció sonora actual. Nascut a Guatemala, va créixer entre Veneçuela i el Regne Unit, i finalment es va convertir en una part fonamental del llavors naixent moviment de jungle i club alternatiu a Caracas abans de migrar a Barcelona a principis dels anys 2000. Des dels seus llançaments inicials com a Sunny Graves, ha actuat en diversos festivals internacionals (inclosos Sónar, Primavera Sound, Mutek, MIRA, LEV) i esdeveniments independents arreu d’Europa/Regne Unit, i ha contribuït al desenvolupament de l’escena musical a Barcelona mitjançant la cura i l’organització d’esdeveniments amb artistes i amics afins, més recentment a través de la plataforma nòmada No Skyline, alhora que crea peces sonores per a actuacions, pel·lícules i instal·lacions en col·laboració amb artistes visuals.

[1]

Patricia Dauder es va graduar en Belles Arts a la Universitat de Barcelona i va realitzar estades de formació a Holanda, Nova York i Praga. Viu i treballa a Barcelona. Utilitzant diferents mitjans (dibuix, escultura, tèxtils, film i fotografia) i un llenguatge proper al minimalisme, Dauder experimenta amb la forma i la matèria com una reflexió sobre el pas del temps i la idea d’espai. La presència i l’absència, el tot i el fragment, la massa i el buit, el residu i la petjada són conceptes que ressonen a les seves propostes, sense abandonar mai la idea de morfologia i de treball amb la matèria. A la seva obra, de caràcter marcadament processual, el viatge té un paper destacat, així com la cultura del mar i la idea de natura. L’artista reivindica formes de relació més directes i essencials amb l’entorn natural, una reivindicació que es plasma tant en els viatges com en les eleccions cromàtiques, en la relació física i artesanal amb els materials (papers, grafit, cartrons, teles, guix, fusta, aire, terra). Dauder crea i destrueix, traça i esborra, afegeix i elimina fins a modelar unes peces depurades i d’aparença abstracta que, en la seva ambigüitat, acaben projectant múltiples associacions i iconografies

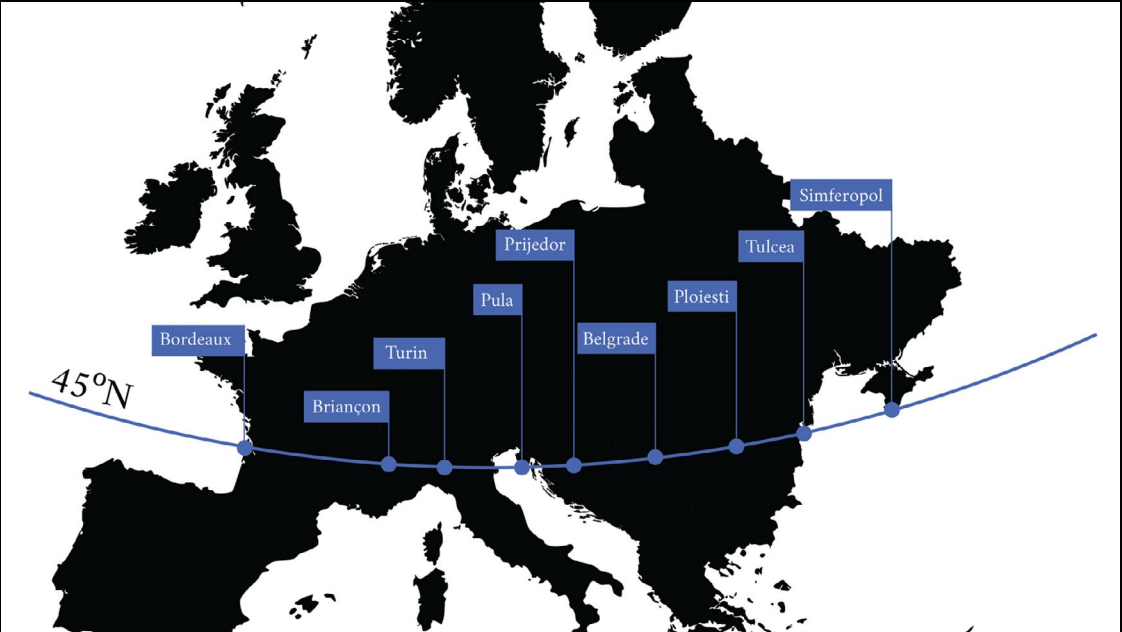
[1,2,3] *Groundworks (L’Hospitalet de Llobregat),*
2015

forty five degrees és un estudi col·laboratiu de recerca i disseny amb seu a Berlín, dedicat a la construcció crítica de l’espai. La seva pràctica entén la creació de l’espai des dels recursos, no només materials o financers, sinó també d’aquells recursos intangibles del coneixement humà i no humà. El treball de forty five degrees té com a objectiu investigar l’entorn construït des de la recerca, el disseny i l’experimentació artística, a través de múltiples escales i analitzant els seus entrellaçaments físics, socials i econòmics. forty five degrees col·labora amb institucions culturals i agències creatives a Alemanya i a l’estranger. Els seus projectes han rebut el suport d’institucions internacionals com la Fundació Allianz, el Goethe-Institut de Bucarest, PERSPEKTIVE – Fons per a l’Art i l’Arquitectura Contemporànies i l’Akademie Schloss Solitude. També han treballat amb el KW Institute for Contemporary Art, el programa S+T+ARTS de la UE, Floating University i el projecte europeu Erasmus+ Youth in Action. forty five degrees ha estat reconegut per ArchDaily com a Millors Pràctiques 2023 i ha rebut el Premi Inspire Future Generations de Thornton Education Trust de Londres. El 2024, van guanyar el primer premi a l’IBA’27 – Nou Habitatge per Korber Höhe, Stuttgart, on forty five degrees van ser convidadxs a col·laborar juntament amb fatkoehl architects i atelier le balto.

[1]

[3]

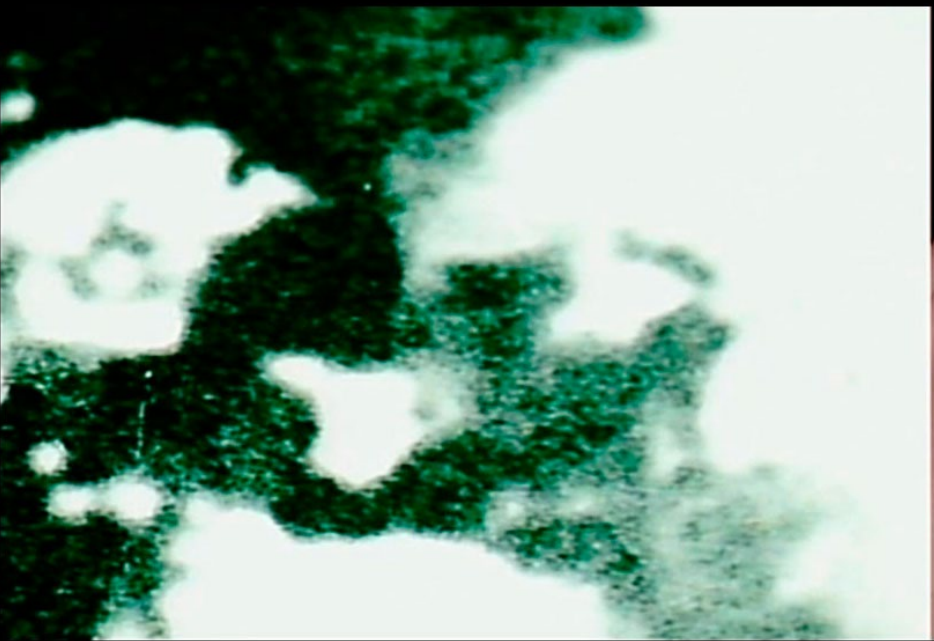

María García Ruiz és artista, investigadora i docent. La seva pràctica s’interessa pels processos que donen forma al medi que ens envolta, explora les paradoxes i controvèrsies en les relacions habitants-entorns, així com la dimensió simbòlica que travessa aquestes relacions. Els projectes que duu a terme tenen la recerca artística com a metodologia fonamental per formalitzar-se de maneres diverses, articulant narratives híbrides entre la imatge, l’escriptura i l’acció. És autora del llibre d’artista Muros de viento, sarcófagos cristalinos (Editorial Concreta, 2024); artista resident a Hangar (2022-2024); accèssit a la Biennial d’Art Diputació de Tarragona (2021); i artista premiada a la XVI Biennial Internacional de Fotografia de Tenerife, Fotonoviembre (2021). Les seves obres s’han exposat a museus i centres d’art com ara la Secessió de Viena; la Württembergischer Kunstverein (Stuttgart); Kunsthall 3,14 (Bergen); MUSAC (Lleó); Fabra i Coats (Barcelona) i TEA (Tenerife), entre d’altres.

[1]

[2]

[1] *Muros de viento, sarcófagos cristalinos*
Editorial Concreta, 2024

[2] *The Road to Tsukuba (Autoimmune Landscapes)*
Azkuna Zentroa, 2023

Lara García Díaz és Personal Docent Investigadora i Coordinadora de Recerca a EINA Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona. És Doctora en ciències socials a través de la beca Odysseus del Fons Científic Flamenc (FWO), per la Universitat d’Anvers (UA, Bèlgica) i l’Antwerp Research Institute for the Arts (ARIA, Bèlgica). En els darrers anys, el seu treball s’ha centrat en l’anàlisi de la cultura material a partir de perspectives posthumanistes, feministes i ecologistes, hibridant camps d’acció com ara la recerca acadèmica i artística, la mediació cultural, la pedagogia, el pensament crític i l’acció política col·lectiva. Entre les seves darreres investigacions, s’inclouen 6 publicacions en revistes internacionals indexades i 10 capítols publicats en llibres acadèmics en els darrers 10 anys, a més de les seves col·laboracions amb revistes i llibres de caràcter no acadèmic. Ha desenvolupat projectes de recerca i coordinació amb institucions museístiques, com MuHKA (Anvers), Van Abbemuseum (Eindhoven), Casco Art Institute: Working for the Commons (Utrecht) o el Museu del Disseny (Dhub, Barcelona). També ha intervingut com a investigadora i ponent al programa públic de la Biennal de Tailàndia (Tailàndia, 2021), ZonaMACO (Mèxic, 2020), la Biennal d’Oslo (Oslo, 2019) o la Biennal de Venècia (Venècia, 2018).

[1]

[1] *Encarnar los umbrales*
2021

Mathias Klenner és arquitecte i artista sonor xilè establert a Barcelona. És arquitecte per la Pontificia Universidad Católica de Chile; així com Màster en Art Sonor i Doctorand en Belles Arts de la Universitat de Barcelona. És co-fundador del projecte de recerca artística “Espacios Resonantes”, i dels col·lectius TOMA, La Escuela Nunca i de Patrimoni Acustic. La seva obra se centra en l’arquitectura aural i l’urbanisme crític, investigant sobre els conflictes en la comunitat i el territori, en el seu vincle amb el context actual de progrés neoliberal. Mitjançant instal·lacions, peces sonores, collages, discos, performances, tallers, articles i altres mecanismes de disputa material i simbòlica, els projectes que ha realitzat combinen treballs de disseny i construcció i el desenvolupament de narracions territorials o atmosferes temporals que puguin permetre la generació d’accions o discursos crítics. Ha exposat la seva obra a PS1/MoMA YAP (Nova York); la Biennal d’Arquitectura de Chicago; Occupied, RMIT (Melbourne); IdeasCity Athens; Festival Cruces Sonoros de Santiago; la Biennal d’Arquitectura de Xile; la Biennal de Ciutat i Ciència de Barcelona; GAM Santiago; Festival Tsonami (Valparaíso); Yale University Graduate Music School; Ambiances Congress; Hangar (Barcelona); Festival Eufonia (Berlín); Sónar +D (Barcelona); Festival CREA L’H (L’Hospitalet); CentroCentro (Madrid); Biennal Mayrit, entre d’altres. Ha estat professor de cursos d’arquitectura a UDLA, UFT, UTEM, UCH i UNIACC a Xile i del Màster en Art Sonor de la UB. Ha rebut la beca de la Graham Foundation (2017); la beca Fondart de Xile (2018, 20, 21, 22, 24); la beca de Recerca i Innovació de Catalunya (2019); la beca de Doctorat de Becas Chile (2020); i la beca Culture Moves Europe (2023).

[1]

Caterina Miralles és arquitecta i artista audiovisual. Considerant la investigació de camp i l’arquitectura com una sola pràctica, la seva obra aporta una mirada transversal, movent-se dins de diverses disciplines – des del dibuix formal a instal·lacions espacials i documents audiovisuals– per tal d’analitzar, visualitzar i sobretot comunicar els punts de fricció socials i etnogràfics de l’entorn construït, del paisatge urbà al paisatge humà. És llicenciada en arquitectura per l’Architectural Association School of Architecture de Londres. Actualment, és resident de recerca a La Escocesa i ha estat recipient del Premi Art Jove Creació 2024. El seu treball audiovisual s’ha mostrat a la 19a Biennal d’Arquitectura de Venècia (2025), el festival LOOP de Barcelona (2021), el Venice Architectural Film Festival (2021), el London Architectural Film Festival (2020), i ha estat nominat al Transfer Film Award (2021). La seva obra plàstica s’ha mostrat en exposicions col·lectives per a Art Nou (2024) i a la galeria Bcube de Ginebra (2022). La seva investigació s’ha exposat a través de conferències al KIT Karlsruhe Institute of Technology de Karlsruhe (2023), a la Università di Pescara (2023) i a l’Architectural Association de Londres (2018). Caterina manté una relació estreta entre la seva pràctica i la pedagogia, a través de tallers de creació amb universitats i escoles locals, com Eina, l’Institut Europeu del Disseny, i l’Institut Maria Espinalto; i internacionals, Architectural Association i l’Acadèmia Adrianea.

Mireia Molina Costa s’interessa per les formes que pren el llenguatge a través de la paraula, la veu i la seva absència. Des d’una afinitat amb la crítica eco/hidrofeminista, la seva pràctica se situa entre l’escriptura, el cant i la creació sonora, així com processos de relació que han donat lloc a treballs editorials, curatorials i audiovisuals. Des del 2022, treballa com a editora en einaidea, i actualment és resident de recerca a La Escocesa i curadora del PIC 2025 (Programa d’Investigació Curatorial, Sala d’Art Jove + Fundació Brossa). El seu treball sonor s’ha mostrat a la 19a Biennal d’Arquitectura de Venècia (2025, com a col·laboració en el projecte audiovisual “0.5” de Caterina Miralles), ESMUC (2025), MACBA (Sala d’Art Jove, 2024), La Caldera (Sala d’Art Jove (2024), i la Fundació Miró (Festival Lluerna, 2024), entre d’altres. Ha participat en exposicions col·lectives a la Sala d’Art Jove (2024), CACiS. El forn de la calç (2024), Centre Cívic El Coll (2022), L’Automàtica (2020) i Space Studios (Norwich, 2019). Els seus poemes i escrits han estat publicats per Makhzin (2024), Lisson Gallery (2024), Fundació Eina (2023, 2024), Universitat de Barcelona (2022), El Relat, Joia: AiR (2020), UEA Publishing Project (2019), entre d’altres.

[1]

[2]

[1,2] *ama ara l’eco nua*
Premi Art Jove Creació, 2024

Juan Rieradevall Pons és professor titular del Departament d’Enginyeria Química, Biològica i Ambiental i investigador de l’Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA) Centre d’Excel·lència Maria de Maeztu de la Universitat Autònoma de Barcelona. És Doctor en Ciències Químiques (Enginyeria Química) per la Universitat Autònoma de Barcelona (1992); Màster Gestió Gerencial, EADA (1990); i Diplomat en Enginyeria Ambiental pel Ministeri Indústria i Energia i Ministeri d’Universitats i Recerca (1981). Té més de 130 articles en revistes indexades i uns 140 articles en publicacions científiques i tècniques, 40 llibres, H 28. Ha rebut el primer premi AQUAENVEC-LIFE pel millor projecte 2015 LIFE UE; Premi projecte de Disseny per al Reciclatge, Generalitat de Catalunya (2013); Premi a AFE AV (2013); Premi de Medi Ambient, Departament Medi Ambient i Habitatge, Generalitat de Catalunya (2006); Premi projectes sostenibles de la Ciutat de Barcelona, Ajuntament de Barcelona (2004); Primer premi de Disseny per al Reciclatge Departament Medi Ambient, Generalitat de Catalunya (2001); i Premi Ciutat de Barcelona 1990 de Tecnologia Aplicada al Medi Ambient, Ajuntament de Barcelona, (1991).

José Luis Uribe és arquitecte per l’Escuela de Arquitectura de la Universidad de Talca (Xile, 2007), i Màster en Teoria i Pràctica del Projecte d’Arquitectura per l’Escola Tècnica Superior d’Arquitectura de Barcelona UPC (Espanya, 2010). Ha impartit conferències al Graduate School of Design de la University of Harvard (EUA), Escola da Cidade (Brasil), la Facultat d’Arquitectura de la Universidade do Porto (Portugal) i el Recycl Art Center (Bèlgica), entre d’altres. L’any 2013 publica el llibre Talca, Cuestión de Educación (Editorial Arquine, Mèxic) amb el qual va obtenir el Premi Biennal Iberoamericana d’Arquitectura i Urbanisme (IX BIAU) i l’Architectural Book Award organitzat pel Deutsches Architekturmuseum de Frankfurt, ambdós l’any 2014. Durant l’any 2016, va formar part de l’equip curatorial d’A contracorriente, Pavelló de Xile a la 15a Biennal d’Arquitectura de Venècia, Itàlia. A més, va ser Jurat de la 10a Biennal Iberoamericana d’Arquitectura i Urbanisme del 2016 a Sao Paulo, Brasil. Actualment, és professor a temps complet de l’Escuela de Arquitectura de la Universidad de Talca.

[1]

[2]

[1,2] Talca. Cuestión de Educación
2014

Manuel Cirauqui és curador i escriptor. És director fundador d'einaidea, una plataforma de recerca creada el 2019 per la Fundació Eina, Barcelona, que opera com a generador de projectes, estudi de disseny itinerant, programa d'estudi intensiu, oficina curatorial i think tank. Basant-se en gran mesura en la col·laboració artística i les dinàmiques co-creatives, einaidea ha col·laborat amb el Sónar Festival, el Teatre Lliure, Arts Libris, el Centre Grau-Garriga d'Art Tèxtil Contemporari, la Fundació Tàpies, LOOP Festival, The Green Parrot, La Papelería, Staedelschule Frankfurt, Royal College of Art Stockholm, la Universitat Politècnica de València i el programa S+T+ARTS de la Comissió Europea. Des del 2016, Cirauqui és també curador del Museu Guggenheim Bilbao, on ha organitzat nombroses exposicions i supervisat el cicle d'exposicions Film & Video. Prèvies col·laboracions curatorials inclouen el Museu Tamayo, Ciutat de Mèxic; Dia Art Foundation, Nova York; Jeu de Paume, París; i l'Institut de Recherche i d'Innovation-Centre Georges Pompidou. Cirauqui ha estat professor convidat a universitats internacionals com Rhode Island School of Design, Providence; Maryland Institute College of Art, Baltimore; Haute École d'Art et de Design, Geneva; Aalto University of Art and Design, Hèlsinki; entre d'altres.

[1]

Plataforma de recerca i programació cultural de la Fundació Eina, **einaidea** va ser fundada el 2019 a Barcelona amb la vocació d’alterar les pràctiques normalitzades de l’art i el disseny. einaidea aborda aquestes pràctiques com un terreny generatiu i comú, a través del potencial combinatori del qual vol fer emergir els perfils que definiran la creació en el nostre futur immediat. En paral·lel a PERI\FERAL, einaidea organitza i propicia programes públics, exposicions, publicacions i projectes de recerca-creació, disseny i escriptura experimental.

PERI\FERAL:
DIPLOMA AVANÇAT D'ESTUDIS POST-URBANS
PRIMAVERA 2026